

иска благодареніе, и съ това ясно дума на хора-та: прави добро-то отъ любовь и не искаи награжденіе. А трети пѣтникъ рекълъ: Мени този изворъ съвсемъ друго говори: «Бѣди приличенъ на този изворъ» ще рече: упази душътъ си тѣй чистъ, къту тѣзи быстрина, за да свѣти къту небесны-тѣ луци.

ЗАГАТКИ.

- г) Дрѣнъ трѣщи, коза врѣщи, самичакъ Господъ кончи държи.
д) Два орела денѣ и нощѣ ся бѣжатъ, а бѣла пѣна отъ тѣхъ изкача.

16. Смѣло дѣте.

Близо до градъ Лугось, въ Венециѧ, двѣ малки дѣтца, къту събирали ягоды въ горѣ-тѫ, чули внезапно шумъ надъ главы-тѣ си, и доде да погледнатъ,— голѣмъ орелъ ся спустналь на едно-то дѣте и тосчасъ го зграбилъ въ ногте-тѣ си, за да го занесе на свое-то гнѣздо. Инь смѣлость-та на десять-годишно-то дѣте побѣдила дѣрзость-тѫ на грабливия орелъ. То уловило орела за гърло-то и го стиснало толкостъ яко, щото сили-тѣ на тѣзи страшни птицѫ ся изгубили въ единъ минутѫ, и повдигнато-то вече на въздухъ дѣте, паднало на землю-тѫ съ врага си. Друго-то дѣте, къту видя това, забрави страха и ся спустна да помогни на другаря си. За нѣколко минути двѣ-тѣ дѣтца одѣржали съвѣршеннѣ побѣдѫ надъ полузадушенъя орелъ: Тѣ му свѣрзали крыла-та, распустнали му гърло-то и го занесли въ града тѣржественно.